

Opmærksomhed og Velvilje og vise dem, at vi have dem i Erindring og paaskønne deres Offer over for Fædrelandet, og lad os kaste et Lysglimt ind over deres Tilværelse ved at yde dem en Pengegave, hvis der er Trang dertil, hvilket jeg med det ærede Medlem for 6te Kreds (M. Sørensen) betragter som ensbetydende med, at de sætte Pris derpaa og ønske det. Jeg skal dog ogsaa erkende, at det vilde være stødende for mig i dette Jubilæumsaar, hvis nogle af Krigerne af den anden Kategori, som jeg har omtalt, skulde leve i Nød og Trang, og derfor mener jeg ogsaa, at man kunde gaa ind paa den Tanke at komme dem til Hjælp, saaledes som det er foreslaaet.

Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at vi dog en Gang i Enighed samles om den af den højtærede Minister udkastede Tanke og søge i de faa Dage, vi ere samlede, at faa en Overenskomst med Ministeren og Folketinget i den af mig eller rettere af den højtærede Minister antydede Retning. Det bliver saa ganske vist en Forudsætning, at Sagen maa henvises til et Udvalg, men hvorfor saa ikke for en Gangs Skyld gaa ud fra, at det samme Arbejde ved denne Lejlighed kunde præsteres i lige saa mange Timer, som man ellers bruger Maaneder, og at vi saa, inden vi skiltes her, kunde gøre noget, som vi selv vilde have Tilfredsstillelse ved, og som Landet vilde være glad ved.

Stilling: Den nationale Aand, der har givet sig Udslag i dette Forslag, har vakt, kunne vi sige, Begejstring overalt. Naturligvis er der visse Folk, som sige: er det rigtigt at komme frem med et Forslag paa denne Tid, og er det rigtigt at udtrykke Tanken under den Form, som her er antydet. Jeg hører til dem, der mene, at Tanken er rigtig, men at Formen er mindre heldig. Jeg mener ikke, at den nationale Aand, der saaledes har givet sig Udslag her, skal blusse op og falde ned med det samme, og det forekommer mig, at det vil den baade efter dette Forslag og efter, hvad der er antydet af flere ærede Talere. Herefter er det Meningen kun i Aar at give de gamle Krigere, dels blot Invaliderne, dels enhver, der er trængende, et vist Beløb som en Hædersgave. Det vil naturligvis for dem være behageligt at faa dette Beløb i Aar, men naar Tanken er, at de senere intet skulle have, bliver Hædersgaven ikke det, den skulde være. Saa ville de fremtidig komme til at savne det, de faa nu, og det er efter min Mening meget uheldigt. Jeg

synes derfor, at den Tanke, der blev fremsat af den ærede første Taler om en Fond til fremtidig Understøttelse, fortjener den nøjeste Overvejelse. Men jeg ønsker det blot under en anden Form. Jeg ønskede, at den højtærede Ministers Tanke om at yde Bidrag til en Gave i Aar til alle dem af de gamle Krigere, der ere trængende og ønske den, skulde udformes saaledes, at den vedvarede saa længe, de paagældende levede og vare trængende til denne Hjælp. Man maa huske vel paa, at der ikke er saa mange tilbage af disse gamle Krigere, og det forekommer mig at være smukt, at det danske Folk nu mindedes dem, der have været med til at bringe skønne Minder hjem for 50 Aar siden, paa den Maade, at de fremtidig ikke skulde være udsatte for nogen Nød og Trang, men have et Beløb, der kunde supplere det, de allerede faa paa anden Maade som Alderdoms- eller Fattigunderstøttelse. Jeg vil ikke have, at det skulde forringe denne Hjælp, men det skulde være et Tillæg til det, de allerede faa, saaledes at de kunne føre en noget mere sorgfri Tilværelse, end mange af dem som bekendt føre. Jeg tror, at denne Hædersgave vilde blive modtagen med Tak ikke alene af alle dem, der trænge dertil, men lige saa meget af alle de gode Kammerater fra den Tid, der ikke trænge dertil. De ville anse det som en Hædersgave, at vi mindes de gamle Krigere paa den Maade.

Tolderlund: Det foreliggende Lovforslag bestemmer, at enhver, der har deltaget i Krigen 1848—50, skal have en Hædersgave i Penge af 100 Kr. Det er en Form, jeg ikke synes godt om, og som vistnok hos mange, der skulle modtage Hædersgaven, vil bevirke, at de ikke modtage den uden Misnøje og Betænkelighed, men paa den anden Side kan den ikke godt tilbagevises, da den er en Hædersgave. Jeg kan saaledes ikke samstemme med det ærede Medlem for 6te Kreds (M. Sørensen), der udtalte, at nogle kunde tage imod den, andre kunde lade være; da den gives som en Hædersgave, mener jeg, at det er upassende at tilbagevise den. Jeg ønsker imidlertid gerne, at man vil gøre noget ud af det Forslag, som er fremkommet, og vil da nærmest henholde mig til de Udtalelser, der kom frem fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch), og som støttede sig til Udtalelser fra den højtærede Finansminister, gaaende ud paa, at man ved at bevilge et nærmere fastsat Beløb til Disposition for Finansministeren kan komme de